

i det hele taget ganske forældet. Han ræsonnerer som saa: Naar jeg, Aksel Jensen, antager Arbejdere, som staa udenfor Fagforeningen, har jeg moralsk Ret til med disse Arbejdere at slutte, hvilke Akkorder jeg ønsker, og at byde dem saa lidt, som jeg kan faa dem til at underskrive paa, thi, fortsætter han, jeg selv staa udenfor Arbejdsgiverforeningen. Men det er et ganske forældet Standpunkt; thi selv om en Mand staa udenfor Arbejdsgiverforeningen, savner han derfor ganske moralsk Ret til at misbyde Arbejdere. Det vilde foraarsage et fuldkomment Anarki i Arbejdsforholdene, hvis hans Anskuelse virkelig fik Kød og Blod, virkelig blev gennemført i Livets andre Forhold. En Haandværksmester i Byerne kunde med samme Ret forsøge at faa en Svend til at underskrive paa en daarlig Kontrakt; han kunde melde sig ud af Arbejdsgiverforeningen og derved erhverve sig billig Arbejdskraft, og han kunde derved lægge Grunden til, at hele Fagets Arbejdsforhold blev undergravet. Men det finder ingen Fagforening i Byerne sig i, og Landarbejdernes Fagforening paa Landet selvfølgelig heller ikke. Der er blevet ført nogle Forhandlinger med det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen, og den 5. November førtes de sidste Forhandlinger. Der ytrede det ærede Medlem, at han kun vilde overholde Forbundets Tarif, naar han sysselsatte Medlemmer af Forbundet. Forbundets Repræsentanter ønskede saa en Erklæring om, at han ikke særlig vilde søge uorganiserede Arbejdere og derved skaffe sig billigere Arbejdskraft. Det ærede Medlem svarede, at det vilde han ikke gaa ind paa, og Forhandlingerne bristede altsaa. Aarsagen til Kampen mellem det ærede Medlem og Landarbejderforbundet er denne: Han bød en lavere Løn og slettere Boliger end andre Arbejdsgivere, men dermed falder fuldstændig det ærede Medlems Paastand, at han er en forfulgt Mand. Maa jeg endvidere sige, at Landarbejdernes Forbund har ikke for Skik at erklære ulovlige Strejker. I 1920 var der saaledes af Forbundets 30 000—40 000 Medlemmer kun 118 i Strejke, som man vil se et overordentlig lille Tal.

Det er altsaa disse bestemte Kendsgerninger, jeg kan anføre angaaende dette Forhold. Nu maa ærede Medlemmer erindre, at det er ikke mig, som bryder ind i det ærede Medlem Hr. Aksel Jensens Arbejdsforhold, men det er det ærede Medlem, som er staaet op paa Talerstolen og

har beklaget sig. Hvad jeg har fremført, var kun et Svar paa Tiltale, det var kun et Forsvar for Socialdemokraterne, et Forsvar for Landarbejderforbundet mod et Angreb, der er rettet mod dette.

Maa jeg dernæst knytte nogle enkelte korte Bemærkninger til disse Kendsgerninger. Jeg mindes, at Venstre i tidligere Tid har indtaget akkurat samme Standpunkt som det, Socialdemokraterne indtager. Under den store Smedelockout i 1885 stod Chresten Berg som Arbejdernes trofaste Talsmand. Han protesterede baade mundtligt og skriftligt imod, at Arbejdernes Organisationsret blev krænket. Nu, saa mange Aar efter, kommer en af Venstres ledende Mænd, i lang Tid Formand for Venstre paa Sjælland, og siger: Jeg ønsker ikke at have noget som helst med Organisationen at gøre, jeg underkender Arbejdernes Organisationsret, jeg forbeholder mig frit at slutte Kontrakt med mine Arbejdere om en lavere Pris end den, som er almindelig gældende i Faget. Jeg tillader mig at sige, at det er et meget betydeligt Tilbageskridt. Jeg forstaa ikke, med hvilken Ret det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen, under disse Forhold sætter Landarbejderforbundet paa Anklagebænken, nej, paa Anklagebænken maa det ærede Medlem selv sidde, indtil han faar sig rejst op ved et godt og gyldigt Forsvar for sin ganske uberettigede Handlemaade. Man maa huske paa, at Landarbejderne er den Stand, som i Virkeligheden har lidt mest under Krigen. I 1915—16 var deres Gennemsnitsløn 2 Kr. 66 Øre til Trods for den meget stærke Stigning i Priser paa Livsforbrødenheder, og det er først i 1918, at Landarbejderne har faaet en Lønforhøjelse, som battede noget. Det er beskedne Folk, og mod disse beskedne Folk bør der ikke rejses saadanne Paastande som dem, der her er fremførte. Det var den ene Side af Sagen.

Naar det ærede Medlem nu selv optræder som Sælger af noget — Arbejderne optræder jo som Sælgere af deres Arbejdskraft —, lad os saa se, hvorledes han da stiller sig. Saa kræver han for sig selv det mest mulige. Han er meget vred paa Maksimalpriserne, hele Maksimalprispolitikken har det ærede Medlem Hr. Aksel Jensens dybeste Mistillid. Han kræver altsaa det mest mulige for sig selv, naar han selv sælger noget. Endvidere beklager det ærede Medlem sig over, at Sukkerroedyrkerne er blevet snydt og narret under den radikale Regering, snydt